

תצהיר

אני הח"מ שמעון לב, ת"ז 57734675, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. תצהירי זה ניתן כתצהיר עדות ראשית בתמיכה לכתב ההגנה בת.א. 38175/03 יורם שדה נ' שמעון לב ואח'.

כללי

2. אני הבעלים של הבית ברח' זיכרון קדושים 6(ב), ת"א, גוש 7115 חלקה 12. הגעתי לרח' זיכרון קדושים בשנת 1993 והתגוררתי בדירה בשכירות. את הבית שברח' זכרון קדושים 6(ב) רכשתי יחד עם אחי אלוף משנה נחום לב אשר נהרג מאוחר יותר בתאונה. התגוררתי בבית עם משפחתי משנת 2000 ועד לסוף שנת 2003.
3. בסמוך לאחר הגעתי לשכונה ראיתי שירם וזיוה שדה מחזיקים באופן בלעדי בחלק ממצוק הכורכר הנמצא בצמוד לביתם מצד מערב ומטפחים במקום גן וצמחייה עבותה בגבולות השטח. כמו כן, ראיתי שמשפחת שדה מטפחת צמחייה עבותה על כ- 20 מ' מהשטח המיועד לשמש כמדרכה בצד הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים, ועל השטח המיועד לשמש כמדרכה בקצה הדרום - מערבי ביותר של רחוב יטבת.
- בנוסף, ראיתי שמשפחת שדה איננה מאפשרת כניסה חופשית אל שטח המצוק המוחזק על ידה באופן בלעדי, אלא דרך שער ביתה בלבד ובתיאום עמה בלבד, וכי המשפחה מטפחת במקום גן זכרון לזכר האלוף יצחק שדה ז"ל ומכנה את המקום "גן יצחק שדה" (להלן: "גן יצחק שדה" או "חלקה 38").
- העתק תשריט בו מסומנים בצהוב "גן יצחק שדה" ושטחי המדרכה עליהם מטפחת משפחת שדה צמחייה עבותה מצורף לתצהירי **כנספח א** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- העתק תצלום שטחי המדרכה עליהם מטפחת משפחת שדה צמחייה עבותה מצורף לתצהירי **כנספח ב** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
- העתק תצלום הצמחייה העבותה בגבולות "גן יצחק שדה" מצורף לתצהירי **כנספח ג** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
4. בתחילת ההיכרות עם יורם שדה הייתי בקשרי ידידות אתו והוא נהג להזמין אותי לביתו ופעמים רבות אף הוזמנתי לבקר בגן יצחק שדה.
5. בזמנו, יורם שדה אמר לי כי שטח המצוק הנמצא בצמוד וממערב לביתו שייך לו וכי הגן מהווה חלק בלתי נפרד מהבית. יורם שדה הציג בפני תמיד את הגן על מצוק הכורכר כפרויקט ההנצחה לזכר אביו ופעמים רבות ראיתי את יורם וזיוה שדה מבצעים במקום עבודות פיתוח, גינון, שתילה, גיזום, השקיה, עבודות בקרקע וכיו"ב.
- בנוסף, פעמים רבות ראיתי כיצד יורם וזיוה שדה מגרשים אנשים זרים מהשטח שעל מצוק הכורכר בסמוך לביתם ומשטח הכיכר הסמוכה לביתם. אנשים אלו, עברו במקום והתבוננו בנוף הים המרהיב ואילו יורם וזיוה שדה היו מגרשים אותם. פעמים רבות גם ראיתי את זיוה שדה מטרידה אנשים שישבו על שפת הים למרגלות מצוק הכורכר.
6. באותה העת, לא עלה בי ספק בדברי יורם שדה ולא חשבתי כלל על האפשרות כי טענתו של יורם שדה איננה נכונה וכי השטח אינו בבעלותו אלא מדובר בשטח ציבורי הנמצא בבעלות מינהל מקרקעי ישראל ומיועד לשמש את הציבור הרחב, על פי התב"ע הרלוונטית לאזור, כ- "אזור חוף הים" וכ- "שטח ציבורי פתוח".

7. לעומת זאת, לגבי הצמחייה שמשפחת שדה מטפחת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים, כבר בשנת 1998 פניתי אל יורם שדה בעניין זה, לאחר שהתברר לי כי הוא מסרב להוריד את הצמחייה לבקשת השכנים.
- א באותן שיחות, אמרתי ליורם שדה כי יש תמונות בהן רואים ששטח המדרכה לא היה תמיד מכוסה בצמחיה. יורם שדה לא הכחיש זאת ואמר לי שהייתה תקופה "שהאזור היה פרוץ ואנשים היו נכנסים לגן".
- ב יורם שדה אמר לי "לדעתי זה יפה ורק בית משפט יכריח אותי להסיר את הצמחייה".
- ג יתרה מכך, יורם שדה אמר לי כי "זיוה רגישה וחרדה לפרטיות שלה ולכן הם סגרו את השטח והם מגדלים את הצמחייה על המדרכה ובגבולות גן יצחק שדה על מנת שלא יפריעו לה".
8. באותן שיחות, הבהרתי ליורם שדה שאני ואחרים מתנגדים לכך והבנתי ממנו כי הוא אינו מוכן לשנות את המצב למרות בקשותי ובקשות שכנים אחרים ולמרות שמדובר במדרכה ציבורית.
9. הצמחייה על פני המדרכה הלכה והתפשטה עם השנים בזכות עבודות הגינון והטיפול שמבצעת משפחת שדה. ישנם חלקים של הצמחייה הסמוכים לשער ביתה של משפחת שדה שלא היו קודם לכן, ויורם שדה גידל אותם ואף עקר את המדרכה לצורך זה והציב אבני גינה על המדרכה. כמו כן, נעשות באופן קבוע על ידי משפחת שדה פעולות טיפוח, גיזום, השקיה וגינון צמחייה גם על המדרכה ברחוב יטבת (בקצה גבול חלקה 40), בגבולות השטח הציבורי המוחזק על ידה על מצוק הכורכר, וכן הוספת גדרות ופעולות על המסלעה שבחוף הים שלא היו לפני כן.
10. כל נושא הצמחייה שמשפחת שדה מטפחת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים נמצא כיום בדיון משפטי וממתין לפסק דין בת.א. 173524/02 שמעון לב ואחי נ' עיריית תל אביב ואחי.
11. ראוי להדגיש כי יורם שדה אינו מכחיש את העובדה שהוא מגדל ומטפח צמחייה עבותה על שטח המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים אלא שהוא טוען כי לצמחייה חשיבות רבה לגן יצחק שדה והיא מהווה חלק בלתי נפרד מגן יצחק שדה. זאת, למרות שידוע לו היטב כי הצמחייה מכסה לחלוטין שטח המיועד לשמש כמדרכה ציבורית.
- בבית המשפט העיד יורם שדה ואמר כי " ... אני מסכים שזהו שטח ציבורי, ואת ההגדרה היא דרך ציבורית ... לא קיבלתי רשות מאיש לגדל צמחייה בדרך ציבורית (עמ' 2 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורות 5-8) ... לא הכחשתי שהצמחייה התפשטה ואני טיפחתי את הצמחייה הזו (עמ' 2 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורות 31-30) ... אני לא יודע מה יש מתחת לצמחייה, הייתה שם מדרכה ... (עמ' 3 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורות 24-23) ... כך אני רואה את הדברים שהגדר החיה היא של ביתי ..." (עמ' 4 לפרוטוקול ת.א. 173524/02 מיום 21.7.04 שורה 29).
12. בכל הקשור לחלקה 38 ולגן יצחק שדה, נודע לי לראשונה לאחר פרסום הכתבה של יצחק דנון בעיתון "גלובס" מיום 30.11.00 כי המצב החוקי אינו כפי שיוורם שדה הציג בפני קודם לכן. מהכתבה מיום 30.11.00, נודע לי לראשונה כי החלקה אינה נמצאת בבעלותו של יורם שדה כלל אלא הוא רק מחזיק בחלקה ומבקש מבית המשפט לחייב את מינהל מקרקעי ישראל להחכיר לו את חלקה 38, על פי מזכר המינהל מיום 29.12.94.
- עד לפרסום הכתבה בעיתון גלובס מיום 30.11.00 לא היה לי כל יסוד לחשוד כי המצב החוקי האמיתי שונה מזה שתיאר בפני יורם שדה ולא היה לי כל יסוד לחשוד כי ליורם ולזיוה שדה אין כל זכות חוקית בחלקה 38.
- העתק הכתבה מיום 30.11.00 מצורף לתצהירי כנספח ד' ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

13. לאחר שהתברר לי כי המצב החוקי הנכון לגבי "גן יצחק שדה" שונה מזה שתיאר בפני יורם שדה, שוחחתי על הנושא עם שכנים ובעלי בתים אשר התגוררו במקום מאז שנות ה-60. חלק מהאנשים סיפרו לי כי שטח מצוק הכורכר המכונה כיום ע"י משפחת שדה "גן יצחק שדה" היה בעבר שטח פתוח, לא מגונן, וכי רק לאחר שזיוה יריב הגיעה לביתו של יורם שדה החל הגינון, הטיפוח ומניעת מעבר חופשי של הציבור הרחב במקום.

משיחות עם אותם אנשים נודע לי כי רק בשלב מאוחר יותר חסמה משפחת שדה את המעבר למקום בגדרות תיל ובצמחייה עבותה, הן מצד דרום והן מצד צפון, וכי מאותה העת לא ניתן היה לעבור בחופשיות על מצוק הכורכר באזור הסמוך וממערב לביתה של משפחת שדה.

14. ידוע לי, כי לשטח המכונה "גן יצחק שדה", ניתן להיכנס כיום אך ורק דרך שער ביתה של משפחת שדה ומשם דרך שער פרטי נוסף המקשר בין חצר הבית לבין שטח מצוק הכורכר המוחזק על ידי המשפחה באופן בלעדי.

יתרה מכך, מבדיקה שעשיתי בשטח מצוק הכורכר עלה כי משפחת שדה לא מחזיקה רק בחלקה 38, כטענתה, אלא מחזיקה גם בחלקה 39 ובחלק מחלקות 2 ו-40 אשר בגוש 7115.

15. יורם שדה מטפח גן על חלקה 38 וחלק מהחלקות 2, 39 ו-40 ומטפח צמחייה עבותה בגבולות השטח המוחזק על ידו, מונע מעבר חופשי של הציבור הרחב באזור המוגדר כ- "אזור חוף היים", משקם מעת לעת גדרות תיל בגבולות השטח המכונה על ידו "גן יצחק שדה" ומחזיק בשטחי מדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים וברחוב יטבת.

16. יורם שדה טוען שגן יצחק שדה הוא "אתר הנצחה לאומי" למרות שחלקה 38 מעולם לא הוכרזה ע"י הרשות השלטונית המוסמכת לעשות כן כגן לאומי, לא הוכרזה כאתר לאומי ולא הוכרזה כאתר הנצחה והיא איננה נמצאת ברשימת האתרים המוכרזים שפורסמה על פי חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח 1998.

17. ברצוני לציין כי בני הזוג שדה ייצרו תמיד אווירה ברחוב ובקרב השכנים שאסור להתנגד למעשיהם גם אם הם נראו לי ולאחרים מעשים פסולים, וזאת מתוקף היותם אנשים בעלי ייחוס והשפעה. יחד עם זאת, לאט לאט, חדרה גם בי ההבנה שבני הזוג שדה פוגעים בזכויות שלי ובזכויות של דיירים אחרים בשכונה, בכך שהם משתלטים על שטחים ציבוריים ועל מדרכות המיועדים לשרת את כולם, מגרשים משטחים אלו את כל מי שאינו נראה להם ונוהגים מנהג בעלים בנכסי הציבור.

18. כאמור, לאחר שהתברר לי לראשונה לאחר פרסום הכתבה מיום 30.11.00 כי יורם שדה מחזיק שלא כדין בשטח ציבורי ומונע שלא כדין מהציבור הרחב את השימוש הטבעי והרגיל במצוק בכורכר, החלטתי לפעול בנושא אצל הרשויות המוסמכות על מנת לבדוק את חוקיות הנושא ואת חוקיות ההחכרה של חלקה 38 לאדם פרטי, ועל מנת להניע את הרשויות המוסמכות לטפל בנושא, לפתוח לציבור הרחב את מצוק הכורכר ולהסיר את הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים.

19. ברצוני להדגיש, כפי שהדגשתי פעמים רבות בפניותי אל הרשויות המוסמכות, כי אינני מתנגד להנצחת זכרו של האלוף יצחק שדה ז"ל אלא אני סבור, ששטחי ציבור אינם צריכים להיות בחזקתו ובשליטתו הבלעדית של אדם פרטי אלא עליהם להיות מוחזקים ומנוהלים ע"י גוף ציבורי או כל רשות שלטונית אחרת.

בנוסף, ברצוני לציין כי הניסיון שלי למנוע החכרת שטח ציבורי לידי אדם פרטי היה נדבך נוסף במסגרת פעילויות חברתיות ומאבקים ציבוריים רבים למען החברה והסביבה בהם השתתפתי בעבר ובהם אני נוהג להשתתף גם כיום.

20. במשלוח נספחים א', ב', ג', ד', המצורפים לכתב התביעה התכוונתי לבדוק את הטענה, לקבל תגובה, להביע התנגדות ובמידת הצורך, במידה ויתברר כי אני צודק, למנוע החכרה של שטח ציבורי פתוח המוגדר "אזור חוף היים" לאדם פרטי. במשלוח נספחים ה', ו(1), ו(2) המצורפים לכתב התביעה ביקשתי להפסיק את השימוש החורג ללא היתר שנעשה ע"י משפחת שדה בחלקה 38.

א בהשוואה בין תוכן הנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה לבין המציאות העובדתית בשטח, ניתן לראות כי האמור במכתבים אמת וכי יורם שדה ובני משפחתו מחזיקים שלא כדין באופן בלעדי בחלקה 38, כמו גם בחלק מהחלקות 2, 39 ו-40 ובשטחים המיועדים לשמש כמדרכה בצד הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים ובצד הדרום מערבי של רחוב יטבת, ומונעים שלא כדין מהציבור הרחב את השימוש בשטחים אלו בהתאם לייעודם על פי תב"ע 689.

ב סברתי כי קיימים יתרונות חברתיים המצדיקים את פרסום העובדות המפורטות בנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה וכי הפרסומים בכללותם מוצדקים מהטעם שיש לציבור הרחב תועלת בידיעתם, אם לשם גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורח חייו.

ג נספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נשלחו לרשויות המוסמכות ולגורמי הממשל הרלוונטיים במסגרת הניסיון להבהיר לרשויות המוסמכות את המצב העובדתי לאשורו ואת המצב המשפטי והתכנוני הנכון של חלקה 38 ויתר חלקי החלקות המוחזקים באופן בלעדי ע"י יורם וזיוה שדה.

ד נספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נעשו במסגרת בקשתי מהרשויות המוסמכות לבדוק את הנושא ולפעול על מנת ששטחי ציבור יוחזרו לשימושו הטבעי והרגיל של הציבור הרחב.

ה. הרגשתי חובה לעשות את הנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה במסגרת פעילותי הציבורית ומאחר וסברתי כי קיימת תועלת ציבורית רבה בפעילותי החברתית והציבורית בכלל, ובעניין זה בפרט.

יתרה מכך, עשיתי את הנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה מאחר והרגשתי כי חלה עלי חובה חוקית, מוסרית וחברתית להעביר את המידע לרשויות המוסמכות, בעקבות קיומו של אינטרס אצל אותן רשויות לקבל את המידע כחלק מתפקידן לנהל את אדמות המדינה, לפקח על הנעשה באדמות המדינה ובקרקעות שבתחום שיפוטן ולאכוף את החוק והסדר בשטחים ציבוריים בכלל ובחוף הים בפרט.

ו. את הנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה עשיתי מאחר וסברתי כי יש עניין ציבורי רב בפרסום העובדה שאדם פרטי מנכס לעצמו נכסי ציבור, מחזיק ושולט באופן בלעדי בשטחים ציבוריים המוגדרים כאזור חוף הים וכדרך ציבורית ומונע מהציבור הרחב את השימוש בשטחים אלו באופן חופשי.

ז. הנספחים א', ב', ג', ד', ה', ו' (1), ו' (2) המצורפים לכתב התביעה נעשו על ידי בתום לב, בהתאם לחובה שחשתי להעביר את המידע שהיה בידי לרשויות המוסמכות ולהזהיר את הרשויות המוסמכות מפני פגיעה ברכוש ובאדמות המדינה ולאחר שנקטתי בכל האמצעים הסבירים על מנת להיווכח שדברי אמת.

המכתב מחודש דצמבר 2000 אל מר ירון ביבי (נספח א' סעיף 4 לכתב התביעה)

21. לאחר שקראתי את הכתבה של יצחק דנון בעיתון גלובס מתאריך 30.11.00 התברר לי, לתדהמתי, כי יורם שדה הטעה אותי וכי גן יצחק שדה וחלקה 38 אינם בבעלותו כלל וכי הוא מחזיק באופן בלעדי, שלא כדין, בקרקע שאיננה בבעלותו ומהווה את מצוק הכורכר המיועד לשמש את הציבור הרחב.

א שוחחתי על הנושא עם שכנים ובעלי בתים ברחוב ואלו סיפרו לי כי השטח המוחזק כיום ע"י משפחת שדה, ואשר מכונה "גן יצחק שדה", לא היה תמיד סגור למעבר וכי לפחות בשנות ה-60 וה-70 השטח היה פתוח למעבר חופשי ולא טופח בו גן כלל.

ג' ביבי מכתב 2/

ב משפחת נסים המתגוררת בבית הצמוד לביתי, הראתה לי מכתב מיום 19.6.00 מאת דניאל לס מנהל מח' שרותי בנין ערים בעיריית ת"א, לפיו השטח הסמוך וממערב לכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים (שטח גן יצחק שדה) מיועד לפי תכנית 689 לשטח "אזור חוף ים" ומיועד לצרכי ציבור.

העתק המכתב מיום 19.6.00 מצורף לתצהירי **כנספח ה'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ג על מנת לבדוק את הנושא בצורה יסודית, שלחתי למר ירון ביבי מנהל המחוז במנהל מקרקעי ישראל את המכתב מחודש דצמבר 2000 המהווה בכללותו הערות, שאלות ובקשה למתן הבהרה אשר נשלחה אל רשות ציבורית מוסמכת - הבעלים הרשומים של חלקה 38 - לאור האמור בכתבה שפורסמה בעיתון גלובס ביום 30.11.00 ולאור האמור במכתבו של מר דניאל לס מיום 19.6.00

ד. הרגשתי כי חלה עלי חובה חוקית, מוסרית או חברתית להעביר את המידע למר ירון ביבי, מנהל מחוז ת"א של מינהל מקרקעי ישראל, בעקבות קיומו של אינטרס אצל מר ירון ביבי לקבל את המידע כמי שממלא תפקיד בכיר בישות המשפטית הרשומה כבעלים של חלקה 38 וכמי שממונה על ניהול אדמות המדינה שבתחום שיפוטו.

ה. במכתב אל מר ביבי מחודש דצמבר 2000 חזרתי על מה שכבר נאמר במכתבו של מר דניאל לס מיום 19.6.00, נקבתי את המקור עליו הסתמכתי ואף צירפתי את המכתב של מר דניאל לס מיום 19.6.00.

בנוסף, הדגשתי בפני מר ביבי כי קיימות בידי עדויות של שכנים לפיהן המצב בחלקה 38 לא היה בעבר כפי שהוא כיום - חסום למעבר חופשי של הציבור הרחב - וכי בעבר השטח היה פתוח ולא מגוון כפי שהוא כיום. כמו כן, דיברתי עם מר ירון ביבי על נושא גידול הצמחייה על המדרכה.

ו. לאור האמור במכתבו של מר דניאל לס מתאריך 19.6.00, לאור דברים שסיפרו לו שכנים המתגוררים במקום מאז תחילת שנות ה-60 ולאור התבוננותי בעובדות שבשטח, לרבות עניין הצמחייה שמשפחת שדה מטפחת על המדרכה, הייתי משוכנע באמיתותן של הטענות המפורטות במכתב.

ז. מר ירון ביבי לא השיב בכתב למכתבי מחודש דצמבר 2000

ח. בשלב מאוחר יותר, יצר עמי מר ביבי קשר טלפוני ואמר לי כי ההבטחה לכאורה שניתנה ליורם שדה לא היתה צריכה להינתן וכי ראוי לארגן את השכנים להתנגדות לנושא.

המכתב מתאריך 7.5.01 אל ראש עיריית תל אביב ואחי' (נספח ב' סעיף 5 לכתב התביעה)

22. בתאריך 11.3.01 פורסמה כתבה של העיתונאי ליכטמן בעיתון "גלובס". בכתבה, רשם העיתונאי ליכטמן כי " ... יצחק שדה טיפח בחלקה צמחית חוף. זו אדמת מינהל, הכלולה בתב"ע מתארית שאיננה מתירה בנייה, ויעודה הוא "אזור חוף הים". כלומר, סטטוטורית זהו שטח ציבורי מובהק ... יורם שדה גידר את החלקה ויסד בה תערובת של גינה משפחתית ואתר הנצחה. ניתן לבקר בגן רק בתיאום עמו ..."

העתק הכתבה מיום 11.3.01 מצורף לתצהירי **כנספח ו'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

23. בזמן פרסום הכתבה שהייתי בחו"ל בטיול ובפעילות ציבורית למען הפליטים הטיבטים וחזרתי לארץ בתאריך 3.5.01.

24. מעיון בכתבה, התברר לי כי מינהל מקרקעי ישראל מתכוון להחכיר את חלקה 38 ליורם שדה. שוחחתי בנושא עם ב"כ המנהל דאז עוה"ד עובדיה והיא סיפרה לי כי הפרקליטות מתכוונת לאשר את הסכם החכירה בין יורם שדה לבין מינהל מקרקעי ישראל, לגבי חלקה 38, וזאת לאור הטענה של יורם שדה כי מדובר בגן זיכרון לזכר אביו יצחק שדה ז"ל.

לאחר שיחה זו, התברר לי, לתדהמתי, כי למרות המניעה שבדין, ולמרות שיוּרם שדה מחזיק שלא כדין בשטחים ציבוריים ממערב לביתו, אינו מאפשר לציבור הרחב גישה חופשית לשטחי ציבור אלו ולמרות שבמשך שנים רבות קודם לכן השטח לא היה מגונן כלל ופתוח למעבר הציבור הרחב, מתכוונת הפרקליטות לאשר את הסכם החכירה.

25. בתאריך 15.4.01 קיבלתי מכתב תשובה ממר דניאל לס למכתבי אל מינהל ההנדסה מחודש דצמבר 2000 (סעיף 10 נספח ז' לכתב התביעה) לפיו החלקה המערבית לביתם של זיוה ויורם שדה אכן מיועדת על פי תכנית 689 לאזור חוף ים. לאור האמור במכתב זה, הבנתי שוב כי מינהל מקרקעי ישראל והפרקליטות אינם מודעים כלל למעמד התכנוני והמשפטי הנכון של חלקה 38 וכי הם מתכוונים להחכיר שטח ציבורי פתוח לאדם פרטי למרות המניעה שבדין לעשות כן. העתק המכתב של דניאל לס מיום 15.4.01 מצורף לתצהירי **כנספח א'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

26. על מנת להבהיר לרשויות את המצב המשפטי והתכנוני הנכון של חלקה 38, להביע את התנגדותי לנושא ולנסות למנוע את ההחכרה של שטח ציבורי לאדם פרטי, שלחתי את המכתב מיום 7.5.01 אל ראש עיריית תל אביב ואל חלק מהמכותבים הרשומים בכותרת המכתב.

א. המכתב בכללותו מהווה הודעת התנגדות, הערות ושאלות אשר נשלחו אל רשויות ציבוריות מוסמכות לאור מידע שהצטבר אצלי בנושא חלקה 38 ולאור האפשרות כי חלקה 38 תוחכר לאדם פרטי למרות המניעה שבדין לעשות כן.

ב. הרגשתי כי חלה עלי החובה החוקית, המוסרית או החברתית להעביר את המידע לרשויות המוסמכות, בעקבות קיומו של אינטרס אצל רשויות אלו לקבל את המידע כמי שאחראיות על שמירת החוק, אכיפת החוק ושמירה על נכסי הציבור הרחב.

ג. למכתב מיום 7.5.01 צירפתי את כל המקורות עליהם הסתמכתי - מכתב דניאל לס מיום 19.6.00, מכתב דניאל לס מיום 15.4.01, כתבה בעיתון "גלובס" מיום 30.11.00 וכתבה מעיתון "גלובס" מיום 11.3.01.

27. את המכתב מיום 7.5.01 לא שלחתי לחברה להגנת הטבע, לעמותת אדם טבע ודין, לתנועה לאיכות השלטון ולעיתון העיר למרות שרשום בעמוד השני של המכתב כי העתק נשלח לגופים אלו.

28. את המכתב מיום 7.5.01 שלחתי בפקס גם למערכת עיתון "גלובס" וביקשתי כי ימשיכו לעקוב אחר הנושא.

29. בסמוך לאחר תאריך 8.7.01 קיבלתי מכתב מאת ב"כ דאז של יורם שדה לפיו פרסמתי דברים הפוגעים בשמו הטוב של יורם שדה בכל הקשור לחלקה 38 ולגן יצחק שדה. אל המכתב צורף נוסח של מכתב התנצלות עליו נדרשתי לחתום על מנת להימנע מתביעה משפטית.

סרבתי לחתום על נוסח ההתנצלות המוצע מהטעם שהעובדות שפורטו במכתב ההתנצלות לא היו נכונות כלל, למיטב ידיעתי, והן עמדו בניגוד מוחלט למידע שהצטבר בידי באותה העת.

העתק המכתב של ב"כ שדה מיום 8.7.01 מצורף לתצהירי **כנספח ח'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

30. בתשובה למכתבו של ב"כ יורם שדה דאז שלח ב"כ דאז עו"ד טל יקוטיאל מכתב מתאריך 31.7.01 והבהיר כי:

"1. מרשי הצטער ללמוד ממכתבך כי מרשך, מר יורם שדה, רואה עצמו נפגע מפעולותיו של מרשי בענין החכרת שטח הקרקע הצמוד לביתו של מרשך.

2. מרשי מוקיר ומכבד את מורשתו של אבי מרשך, האלוף יצחק שדה ז"ל, ובוודאי שהוא מכבד את רצונו של מרשך להנציח את זכרו של אביו.

3. ואולם, אין באמור לעיל כדי לסתור את התנגדותו הלגיטימית של מרשי לסיפוח קרקע, אשר למיטב ידיעתו הינה קרקע ציבורית, אל שטח ביתו של מרשך כאילו המדובר באדמה פרטית".

העתק מכתב התשובה של ב"כ מתאריך 31.7.01 מצורף לתצהירי **כנספח ט** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

31. בתשובה למכתב של עו"ד יקוטיאל התקבל מכתב מב"כ יורם שדה מתאריך 6.8.01 ובו התבקשתי פעם נוספת לחתום על מסמך אשר כל האמור בו לא היה נכון, למיטב ידיעתי, ועמד בסתירה מוחלטת למידע שהצטבר בידי באותה העת.

המכתב מתאריך 22.7.01 אל מר ירון ביבי ואחי' (נספח ג' סעיף 6 לכתב התביעה)

32. לאחר שלא התקבלה כל תשובה עניינית למכתבים ששלחתי אל מנהל מקרקעי ישראל ומינהל ההנדסה בעיריית תל אביב, ולאחר שהבנתי מפי ב"כ מינהל מקרקעי ישראל כי מתנהל משא ומתן עם יורם שדה להחכרת חלקה 38 לידי יורם שדה, למרות המניעה שבדין לעשות כן, שוחחתי על הנושא עם שכני מר יצחק כהן והחלטנו לשלוח מכתב נוסף בנושא לרשויות מוסמכות ולגופים ציבוריים.

א לפני ניסוח המכתב מיום 22.7.01 שוחחתי שוב עם שכנים ובעלי בתים מרחוב זכרון קדושים אשר סיפרו לי וליצחק כהן שוב כי במהלך שנות ה-60 וה-70 השטח המכונה ע"י יורם שדה "גן יצחק שדה" היה פתוח למעבר ולא היה בו הגן במתכונתו הנוכחית. זאת, שנים רבות לאחר מותו של יצחק שדה ז"ל אשר נפטר בשנת 1952. אנשים אלו סיפרו לי כי רק מאוחר יותר גודר שטח הגן ונחסם למעבר.

ב על פי כל המידע שהיה בפני באותה העת, יורם שדה לא החזיק באופן בלעדי ברציפות בחלקה 38 מאז פטירתו של אביו ועד למועד המכתב וזמן רב לאחר מותו של יצחק שדה ז"ל השטח היה פתוח למעבר הציבור הרחב.

יתרה מכך, יורם שדה עצמו אמר לי כי היתה תקופה בה השטח היה פרוץ וכי הם סגרו את השטח וגידלו צמחייה עבותה בגבולותיו על מנת לשמור על פרטיותה של אשתו זיוה.

ג המכתב מיום 22.7.01 מפנה לכל המקורות עליהם הסתמכתי - מכתב דניאל לס מיום 19.6.00, מכתב דניאל לס מיום 15.4.01, כתבה בעיתון "גלובס" מיום 30.11.00 וכתבה מעיתון "גלובס" מיום 11.3.01.

ד. היתה כוונה לצרף למכתב מיום 22.7.01 מסמך חתום על ידי שכני מר נסים נסים אשר מתגורר ברחוב מאז תחילת שנות ה-60. נסים נסים ביקש לתקן את נוסח המסמך ולכן החלטנו שלא לשלוח את המכתב, אלא לתקן אותו ולשלוח מכתב אחר.

ה. המכתב מיום 22.7.01 הוא טיוטה בלבד ולא ברור לי כיצד יצא המכתב מידינו. מכל מקום, המכותבים למכתב מיום 22.7.01 הם גם המכותבים למכתב מיום 26.7.01 ולכן כל מי שקיבל, בטעות, את המכתב מיום 22.7.01 קיבל 4 ימים מאוחר יותר גם את המכתב מיום 26.7.01.

המכתב מתאריך 26.7.01 אל מר ירון ביבי ואחי' (נספח ד' סעיף 7 לכתב התביעה)

33. כאמור, לאחר שלא התקבלה כל תשובה עניינית למכתבים ששלחתי אל מנהל מקרקעי ישראל ומינהל ההנדסה בעיריית תל אביב, ולאחר שהבנתי מפי ב"כ מינהל מקרקעי ישראל כי מתנהל משא ומתן עם יורם שדה להחכרת חלקה 38 לידי יורם שדה, למרות המניעה שבדין לעשות כן, החלטנו לשלוח מכתב נוסף בנושא לרשויות מוסמכות ולגופים ציבוריים.

א המכתב מיום 26.7.01 נכתב ונשלח לאחר בדיקה של כל המקורות עליהם הסתמכנו (כתבות בעיתון "גלובס", תב"ע ותשריט 689, מכתב של מר דניאל לס מיום 19.6.00, מסמך חתום ע"י מר נסים נסים).

כל המקורות עליהם הסתמכנו צורפו למכתב מיום 26.7.01.

ב על המכתב מיום 27.6.01 חתמו שכנים ובעלי בתים נוספים מרחוב זכרון קדושים.

ג המכתב בכללותו מהווה הודעת התנגדות להסכם החכירה המתגבש בין מינהל מקרקעי ישראל לבין יורם שדה לגבי חלקה 38 והתראה בפני הרשויות המוסמכות לגבי המניעה שבדין להחכיר שטח ציבורי פתוח לאדם פרטי.

ד. במכתב מיום 26.7.01 כתבנו במפורש, כפי שנכתב במכתב ב"כ עו"ד יקוטיאל אל ב"כ דאז של יורם שדה, כי "אנו מכבדים את רצונו של יורם שדה להקים גן הנצחה ציבורי לזכר יצחק שדה בשטח הנדון ואף תומכים ברעיון, אולם אנו מתנגדים להעברת הקרקע לידיים פרטיות יהיו אשר יהיו ..."

ה. בתשובה למכתב מיום 26.7.01 קיבלנו תשובה מיום 9.8.01 מאת אריאל קפון מנכ"ל עיריית תל אביב לפיו הנושא בטיפול.

העתק המכתב של אריאל קפון מיום 9.8.01 מצורף לתצהירי **כנספח** * ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ו. מאוחר יותר, התקבל אצלי העתק של מכתב מיום 28.11.01 ששלח מר מיכאל רועה, סגן ראש עיריית תל אביב אל מר ירון ביבי, מנהל המחוז במינהל מקרקעי ישראל לפיו עיריית תל אביב דורשת כי הגן צריך לשרת את כל הציבור ולפיכך עליו לעבור לבעלות העירייה ועליו להיות פתוח לכל, לרבות כניסה חופשית בכל עת.

העתק המכתב של מיכאל רועה מיום 28.11.01 מצורף לתצהירי **כנספח** יא ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

המכתבים מתאריך 19.8.01, 13.1.02, 10.4.02 אל המחלקה לפניית הציבור בעיריית תל אביב ואח' (נספחים

ה', ו(1), ו(2) סעיפים 8, 9 לכתב התביעה)

34. בתאריך 19.8.01 הגשתי ביחד עם יצחק כהן תלונה נגד יורם שדה בגין השימוש החורג ללא היתר כדין שהוא עושה בשטח מצוק הכורכר הצמוד לביתו מצד מערב.

א התלונה הוגשה לרשות המוסמכת לבדוק תלונות על שימוש שלא כדין ובניגוד לתוכניות החלות על הקרקע.

ב האמור בתלונה לא היה אלא חזרה על מה שכבר נאמר קודם לכן במכתבי הקודמים וציטוט מהמקור עליו הסתמכנו לרבות הפרסום בעיתון "גלובס" מיום 11.3.01, אשר העתקו נשלחו קודם לכן אל נמעני המכתב, שם נאמר במפורש " ... יורם שדה גידר את החלקה ויסד בה תערובת של גינה משפחתית ואתר הנצחה. ניתן לבקר בגן רק בתיאום עמו ... "

ג על פי כל המידע שהיה בידי באותה העת הייתי משוכנע באמיתות כל האמור בתלונה.

ד. המכתב מתאריך 19.8.01 הינו תלונה על יורם שדה אשר הוגשה לרשות המוסמכת לחקור בעניין השימוש החורג ללא היתר שעושה יורם שדה בחלק ממצוק הכורכר הסמוך לביתו.

ה. בתאריך 13.1.02 שלחנו מכתב תזכורת (נספח ו(1) לכתב התביעה).

1. בתאריך 10.3.02 נשלח אלי מכתב מאת מנהלת פניות הציבור בעיריית תל אביב. בסעיף 3 למכתב נרשם כי " ... עיריית תל אביב-יפו מתנגדת אף היא להעברת שטח ציבורי לידיים פרטיות, ועמדנו זו הובהרה מפורשות למינהל מקרקעי ישראל".

העתק המכתב מתאריך 10.3.02 מצורף לתצהירי **כנספח יב'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. בתשובה, שלחנו בתאריך 10.4.02 מכתב נוסף (נספח ו) (לכתב התביעה) וביקשנו מהרשות השלטונית המוסמכת להביא להפסקת השימוש החורג ללא היתר שנעשה בקרקע שייעודה "אזור חוף היס" גם לדברי העירייה עצמה.

המכתב מחודש דצמבר 2000 אל מינהל ההנדסה בעיריית תל אביב (נספח ז' סעיף 10 לכתב התביעה)

35. כאמור בתצהירי לגבי המכתב אל מר ירון ביבי מחודש דצמבר 2000, לאחר שקראתי את הכתבה של יצחק דנון בעיתון "גלובס" מתאריך 30.11.00, התברר לי, לתדהמתי, כי יורם שדה הטעה אותי בנושא "גן יצחק שדה" והוא מחזיק שלא כדין באופן בלעדי בשטח מצוק הכורכר המיועד לשמש את הציבור הרחב.

א. שוחחתי עם שכני מר נסים על הנושא וזה הראה לי מכתב מיום 19.6.00 מאת דניאל לס מנהל מח' שרותי בנין ערים בעיריית ת"א, לפיו השטח הסמוך וממערב לכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים (שטח גן יצחק שדה) מיועד לפי תכנית 689 לשטח "אזור חוף ים" ומיועד לצרכי ציבור.

ב. על מנת לבדוק את הנושא בצורה יסודית, שלחתי לעיריית ת"א את המכתב מחודש דצמבר 2000 כבקשה לבירור פרטים אשר נשלחה אל רשות ציבורית מוסמכת - מינהל ההנדסה בעיריית ת"א - אשר מתפקידה לחקור בעניין וזאת, לאור האמור בכתבה שפורסמה בעיתון "גלובס" ביום 30.11.00 ולאור מכתבו של דניאל לס מיום 19.6.00.

ג. את המכתב מחודש דצמבר 2000 שלחתי מאחר וסברתי כי יש עניין ציבורי רב בפרסום העובדה שאדם פרטי מנסה לעצמו נכסי ציבור, מחזיק ושולט באופן בלעדי בשטחים ציבוריים המוגדרים כאזור חוף היס וכדרך ציבורית ומונע מהציבור הרחב את השימוש בשטחים אלו באופן חופשי.

בנוסף, הרגשתי חובה לשלוח את המכתב מחודש דצמבר 2000 במסגרת פעילותי הציבורית ומאחר וסברתי כי קיימת תועלת ציבורית רבה בפעילותי בכלל ובפרסום מחודש דצמבר 2000 בפרט.

ד. יתרה מכך, הרגשתי כי חלה עלי חובה חוקית, מוסרית או חברתית להעביר את המידע למינהל ההנדסה בעיריית תל אביב בעקבות קיומו של אינטרס אצל מינהל ההנדסה לקבל את המידע כמי שממונה על אכיפת החוק והוראות התבי"ע על שטחים שבתחום שיפוטו.

ה. במכתב מחודש דצמבר 2000 חזרתי על מה שכבר נאמר במכתבו של מר דניאל לס מיום 19.6.00 ואף נקבתי את המקור עליו הסתמכתי.

ו. לאור האמור במכתבו של מר דניאל לס מתאריך 19.6.00, לאור דברים שסיפרו לו שכני המתגוררים במקום שנים רבות קודם לכן ולאור התבוננותי בעובדות שבשטח, הייתי משוכנע באמיתותן של הטענות המפורטות במכתב.

ז. כאמור, מר דניאל לס השיב לי במכתב מיום 15.4.01 כי החלקה המערבית לביתה של משפחת שדה אכן מיועדת לשמש "אזור חוף היס" וכי לא ידוע לו כי השטח מיועד לשמש גן פתוח.

המשרד לאיכות הסביבה (נספח ח' סעיף 11 לכתב התביעה)

36. בתאריך 30.7.01 פניתי במכתב אל השר לאיכות הסביבה מר צחי הנגבי.

א במכתב, הערתי את תשומת ליבו של השר לאיכות הסביבה כי קיימים פרסומים שונים ביחס להסכם חכירה עתידי בין יורם שדה לבין מנהל מקרקעי ישראל בנוגע לקרקע ביפו המסווגת בתב"ע "אזור חוף הים" ומיועדת לצורכי ציבור.

ב צירפתי למכתב אל השר לאיכות הסביבה את כל החומר שהיה בידי באותה העת.

ג האמור במכתב אל השר לאיכות הסביבה לא היה אלא חזרה על מה שכבר נאמר ונקבתי את המקורות עליהם הסתמכתי.

העתק המכתב מתאריך 30.7.01 מצורף לתצהירי **כנספח יג** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

לעניין קבוצת המבקרים ועמותת יפו יפת ימים (סעיף 12 לכתב התביעה)

37. האירוע מתאריך 19.7.01 המתואר בתצהירו של יורם שדה

א לא זכור לי כלל האירוע המתואר בסעיף 44 לתצהירו של יורם שדה ובנספח כו' לתצהירו.

ב זכור לי מקרה אחד בו אנשים שהשתתפו בסיוור בביתו של יורם שדה פנו אלי בעת שישבתי בפתח ביתי עם שכנים נוספים. אני לא זוכר את התאריך המדויק של האירוע.

ג אנשים אלו ניגשו אלי ושאלו אותי ואת מי שהיה ביחד אתי במקום, אם יש לנו בעיות עם הערבים ביפו. ענינו להם שלא, אך יש לנו בעיות עם היהודים. לשאלותיהם, סיפרנו להם את מהות הסכסוך עם יורם שדה בנושא השיחים שהוא מגדל ומטפח על המדרכה ובנושא השטח שהוא מכנה "גן יצחק שדה".

ד. לא השמצתי את יורם שדה ולא הכפשתי את שמו אלא סיפרתי את כל המידע שהיה בידי באותה העת הן לגבי הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת ומטפחת על המדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים והן לגבי חלקה 38 אשר איננה נמצאת כלל בבעלותו של יורם שדה וייעודה על פי התב"ע הרלוונטית "אזור חוף ים" ושטח ציבורי פתוח.

האירוע מתאריך 14.8.01 המתואר בתצהירו של יורם שדה

ה. יורם וזיוה שדה מטפחים צמחייה עבותה על שטח של כ- 20 מ' מדרכה בחלק הצפוני של הכיכר בקצה רחוב זכרון קדושים באופן המבטל לחלוטין את המדרכה ומאלץ הולכי רגל לרדת אל הכביש.

מאחר ואני ושכנים אחרים התנגדנו לתפישת החזקה הייחודית של משפחת שדה על המדרכה, התחלנו לפנות לגורמים שונים בעיריית תל אביב בנושא על מנת שהעירייה תסיר את הצמחייה ותשקם את המדרכה במקום.

ו. בתגובה, החלו יורם וזיוה שדה להגיש כנגדי תלונות למשטרה (עד היום הוגשו 11 תלונות) בטענה שאני גורם נזק לצמחייה המהווה, לטענתם, הגדר החיה של בית יצחק שדה והרכוש הפרטי שלהם.

ז. באותו האירוע המתואר בתצהירו של עופר רגב, ניגשתי לצלם את השימוש בכביש כחלק מההתנגדות שלי כנגד התלונות למשטרה ועל מנת להראות למשטרה שאין כל אפשרות להשתמש במדרכה במקום כתוצאה מהצמחייה שמגדלת במקום משפחת שדה ולכן אנשים עושים שימוש בכביש, תוך הפרעה לתנועת רכבים.

העתק מס' תמונות שצילמתי באותו היום מצורף לתצהירי **כנספח יד'** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

- ת. אף אחד מהאנשים שהיו במקום לא התנגד לצילומים שעשיתי ולא הטרדתי אף אחד. יתרה מכך, לא פניתי כלל לאנשים שהיו במקום ולא אמרתי להם דבר בעניין גן יצחק שדה.
- ט. לאחר מכן, ניגש אלי עופר רגב ושאל אותי למה אני מצלם. ביקשתי אותו להיכנס לביתי מאחר ואינני רוצה לדבר בפני כל האנשים. עופר רגב נכנס לדבר קודם לכן עם יורם שדה ולאחר כחצי שעה נכנס לביתי לשוחח אתי.
- י. בשיחה עם עופר רגב בתוך ביתי, אמר לי עופר רגב כי יורם וזיוה שדה "מאוד חמים עלי" והבנתי שהוא מדבר בשם.
- יא. סיפרתי לעופר רגב על התלונות שהוגשו כנגדי למשטרה ומה ידוע לי בעניין הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת על המדרכה ובעניין חלקה 38 ואמרתי לו שיש לי מכתבים בנושא מעיריית תל אביב ועדויות של שכנים לפיהן המצב במדרכה ובחלקה 38 לא היה כך תמיד. בנוסף, סיפרתי לעופר רגב מה ידוע לי בעניין המצב התכנוני של חלקה 38 - "אזור חוף הים" לפי תב"ע 689.
- יב. למיטב התרשמותי, עופר רגב עצמו הופתע מאוד לשמוע כי חלקה 38 איננה נמצאת בבעלות משפחת שדה והוא לא ידע כלל כי יורם שדה מבקש להחכיר את החלקה ממנהל מקרקעי ישראל.
- יג. לא השמצתי את יורם שדה ולא הכפשתי את שמו. זכור לי שנפרדתי מעופר רגב בידידות.

38. עמותת יפו יפת ימים

- במהלך חודש אפריל 2001 התנהלו בעמותת יפו יפת ימים מס' ישיבות בנושא הבנייה הבלתי חוקית ביפו בכלל ובנושא הבית של סעיד אבולעפיה בפרט.
- את הנושא העלה בפני העמותה יורם שדה אשר הציג בפני חברי העמותה תוכניות ותצלומי אוויר בקשר לבניית הבית של סעיד אבולעפיה הנמצא בסמיכות לביתו של יורם שדה על המצוק. בעקבות הדיונים, החליטה העמותה להגיש עתירה מנהלית כנגד עיריית תל אביב בנושא זה.
- א. מאחר והיה ידוע לי באותה העת כי יורם שדה מחזיק שלא כדין בחלקה 38 המהווה "אזור חוף הים" ושטח ציבורי פתוח, מונע מהציבור הרחב את השימוש הטבעי והרגיל בשטח זה, מסרב לפנות את הצמחייה מעל פני המדרכה ומבקש להחכיר את חלקה 38 ממינהל מקרקעי ישראל, למרות המניעה שבדין לעשות כן, ביקשתי להשתתף באחת מהישיבות בעניין העתירה כנגד עיריית תל אביב.
- ב. בישיבה, טענתי כי יש להתנגד להחכרת שטח ציבורי פתוח ליד הים לידיים פרטיות והצעתי שאם בכוונת העמותה להגיש עתירה בנושא בנייה בלתי חוקית יש להוסיף גם את כל הנושא של תפישת החזקה הייחודית של יורם שדה בשטחים ציבוריים ובדרכים ציבוריות.
- ג. להוכחת טענותי, הראיתי לנוכחים את הכתבות מעיתון "גלובס", את המכתבים של דניאל לס ואת המכתבים הראשונים שכתבתי למנהל מקרקעי ישראל.
- ד. בישיבה אמרתי שאני תומך בהקמת גן זכרון ליצחק שדה ז"ל, אך אין לאפשר הקמת גן זכרון פרטי לזכרו של יצחק שדה ז"ל על שטח המיועד לשמש את הציבור הרחב כשטח ציבורי פתוח, ואין למנוע מהציבור הרחב את השימוש הטבעי בשטחים ציבוריים פתוחים. בנוסף, סיפרתי בישיבה כי יורם שדה מגדל שיחים על מדרכה ציבורית ולא מוכן להוריד אותם ולאפשר מעבר הולכי רגל על המדרכה במקום, למרות פניות השכנים אליו בנושא.

- ה. כמו כן, העליתי אפשרות להעביר את השטח המכונה "גן יצחק שדה" לידי גוף ציבורי או עיריית תל אביב או עמותה של יוצאי הפלמ"ח או דומה לה אשר ינהלו את גן הזיכרון במידה ויוקם.
- ו. אני רוצה לציין כי הישיבה היתה ארוכה ולא הכרתי את כל הנוכחים בה. למיטב התרשמותי, היתה התנגדות חזקה מאוד להצעתו של יורם שדה - ללא כל קשר אלי. היו טענות רבות נגד העתירה. לדוגמא, טענות בעניין יחסי יהודים וערבים ביפו, עלה טיעון עקרוני-אתי שבגלל שיוורם שדה קיבל כסף מעמותה אחרת, כתמיכה להגשת הבג"ץ, רבים מהנוכחים התנגדו לקניית העמותה בכסף וכן היו עוד התנגדויות רבות אחרות.
- ז. לא השמצתי את יורם שדה בישיבה ולא הכפשתי את שמו אלא חזרתי על מה שכבר נאמר בכתבות בעיתון "גלובס", במכתבים של דניאל לס ונקבתי את המקורות עליהם הסתמכתי.
- ח. למיטב ידיעתי, יורם שדה עצמו שלח מכתב לעמותה והודיע לה על ניתוק היחסים עמה ולא להיפך.

לעניין העיתונאי ליכטמן (סעיף 13 לכתב התביעה)

39. לא פניתי כלל אל העיתונאי ליכטמן לפני פרסום הכתבה מתאריך 11.3.01 ולא העברתי לו לפני פרסום הכתבה מסמכים בנושאים נשוא הכתבה.
- א. כל האמור בסעיף 13 לכתב התביעה הינו ספקולציה של יורם שדה אשר אין בינה לבין המציאות דבר.
- ב. יורם שדה מטעה את בית המשפט, מבלבל את סדר הזמנים ושוכח כי כל המכתבים נשוא כתב התביעה נשלחו לאחר פרסום הכתבה בעיתון "גלובס" מתאריך 30.11.00 וכי המכתבים מתאריך 7.5.01, 22.7.01, 26.7.01, 30.7.01, 19.8.01 נשלחו לאחר פרסום הכתבה של העיתונאי ליכטמן מתאריך 11.3.01, ולכן כל טענותיו בסעיף 13 בלתי סבירות לחלוטין.
- ג. זמן רב לאחר פרסום שתי הכתבות בעיתון "גלובס", העברתי למערכת העיתון "גלובס" פקס ובו ביקשתי שימשיכו לעקוב אחר הנושא וצירפתי את הכתבות שפורסמו בגלובס ואת המכתב של דניאל לס המאשר כי השטח המדובר מיועד לפי תב"ע 689 לאזור חוף ים.
- ד. שוחחתי לראשונה עם העיתונאי משה ליכטמן אך ורק לאחר שקיבלתי את כתב התביעה הנוכחי.

תזמון הגשת התביעה הנוכחית

40. כאמור, כבר בחודשים יולי - אוגוסט 2001 התנהלה חליפת מכתבים בין ב"כ דאז לבין ב"כ דאז של יורם שדה בעניין הטענות של יורם שדה כי הוצאתי את דיבתו רעה.
41. ההתכתבות משנת 2001 נותרה מבלי שהסכמתי לחתום על נוסח מכתב ההתנצלות שנשלח אלי ומבלי שיוורם שדה הגיש תביעת דיבה.
42. כאמור לעיל בתצהירי, לאחר שלא הצלחתי במשך שלוש וחצי שנים לשכנע את עיריית תל אביב להסיר את הצמחייה שמשפחת שדה מגדלת על שטח של כ- 20 מ' מדרכה בקצה רחוב זכרון קדושים, נאלצנו להגיש תביעה בחודש מאי 2002 בבית משפט השלום בתל אביב כנגד עיריית תל אביב - ת.א. 173524/02 שמעון לב ואח' נ' עיריית תל אביב ואח' (להלן: "תביעת שיח המלוח"). לבקשתו, הצטרף יורם שדה כנתבע נוסף בתביעת שיח המלוח.

א בתאריך 29.4.03 קבעה כבי השופטת ניב בהחלטתה בת.א. 173524/02 " ... שמעתי את הצדדים באופן בלתי פורמלי ואף ראיתי תמונות מן המקום. הנני להביע את עמדתי כי אופן עמדתו של הנתבע על דעתו כי זכותו לגדל צמחייה הפולשת לשטח ציבורי הינה קנטרנית במיוחד כאשר הינו מוצא לנכון להגיש תלונות למשטרה בכל פעם כאשר מי מהתובעים נוגע במכוניתו בצמח ...".

העתק ההחלטה מיום 29.4.03 מצורף לתצהירי **כנספח טז** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ב בתאריך 20.5.03, לאחר ביקור בכיכר ובגן יצחק שדה, קבעה כבי השופטת ניב בהחלטתה " ... בשל סכסוך מתמשך בין השכנים, והגשת תלונות למשטרה כנגד התובעים, עומדים התובעים על דרישתם להסרת הצמחייה, ככל שהדבר נוגע לשטחים ציבוריים. עמדתו של צד ג' הינה שיש לשמר אופיו של הגן, ולהתיר לסבך העבות של הצמחייה להתפשט. הוסבר לצד ג' כי שימור הבית כפוף לגבולותיו, ואין הוא יכול לתפוס החזקה במדרכה ...".

העתק ההחלטה מיום 20.5.03 מצורף למכתבי **כנספח טז** ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ג באותו היום, בתאריך 20.5.03, נשלח אלי מכתב ההתראה נשוא כתב תביעה זה (נספח י1) לכתב התביעה) ובו שוב מעלה ב"כ יורם שדה את אותן הטענות שנטענו בעבר כנגדי בשנת 2001, ושוב נדרשתי לחתום על מסמך התנצלות שאין בינו לבין המציאות דבר ואף נדרשתי לשלם ליורם שדה פיצוי בסך 50,000 ₪.

ד. בתאריך 12.6.03, 22 יום לאחר שהתברר ליורם שדה כי בתביעת שיח המלוח לא מתקבלת עמדתו וכי בית המשפט מתרשם שעליו לסגת לגבולות שטח ביתו ולא לפלוש לשטחים ציבוריים, הוגשה תביעת הדיבה הנוכחית.

ה. תביעת שיח המלוח, אשר ממתינה כעת לפס"ד מידי כבי השופט חיים טובי, והחלטות הביניים של כבי השופטת ניב, הן המניע העיקרי להגשת תביעת הדיבה הנוכחית.

43. תביעת הדיבה הנוכחית הינה הפרת התחייבות של יורם שדה אשר נרשמה מפיו ע"י כבי השופטת ניב בהחלטה מיום 29.4.03 לפיה "הצדדים מתחייבים שלא לבצע שום הליכים זה כנגד זה עד שתנתן החלטה שיפוטית בתיק זה. נרשמה התחייבותם של הצדדים כולם שלא לבצע כל צעדים מכוונים העלולים להחריף את הסכסוך ...".

44. יתרה מכך, תביעת הדיבה הנוכחית מיועדת להטיל אימה עלי ועל הנתבעים האחרים, הן בעצם הגשתה והן בסכום הפיצוי הנתבע, וכל יעודה להשפיע עלי ועל יתר הנתבעים ולגרום לי ולנתבעים האחרים להימנע מכל פעילות כנגד תפישת החזקה הייחודית של יורם וזיוה שדה בשטחים ציבוריים ובדרכים ציבוריות.

אני מצהיר כי זהו שמי וכי חתימתי דלמטה היא חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

שמעון לב

אני הח"מ עו"ד יצחק בוכבינדר מאשר בזאת כי ביום 26.1.05 התייצב בפני מר שמעון לב, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר אמת וכי במידה ולא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם על תצהירו בפני.

יצחק בוכבינדר, עו"ד
עמ' 43